Bebetonoz, visszaüt

2011 július 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egyel?re nehéz lenne egy majdani alkalmi szövetség felé vezet? hosszú út els? lépéseként tekintenünk az LMP képvisel?jének nagy figyelmet kelt? felvetésére.

Karácsony Gergely a keddi Népszabadságban egy MSZP– LMP–Jobbik választási együttm?ködés lehet?ségét

vázolta fel, amelynek célja nem a közös kormányzás, hanem a Fidesz-ellenes er?k remélt kétharmados többségével az alkotmány korrekciója, vagyis „Orbán Viktor rendszerének” leváltása. Az ötlet mellé állt szerkeszt?ségi cikkében az interjút közl? lap, mondván, van, amikor az ördöggel is szövetkezni kell. Az LMP javaslata mindenesetre visszautasításra talált az MSZP-nél és a Jobbiknál.
A háttérben a sarkalatos törvények legkényesebbike, a választójogi áll, pontosabban annak Áder János által a Fidesz elnöksége elé vitt koncepciója. Ezzel kapcsolatban az ellenzéki véleményformálók két fontos állítást fogalmaztak meg, nemegyszer lélegzetvételnyi különbséggel: bebetonozza a Fidesz–KDNP hatalmát, illetve visszaüt a kormánypártokra. A két állítás kizárja egymást.
Induljunk ki abból, hogy egyfordulós, vegyes, a kompenzációs listát kiiktató rendszerben döntünk a 200 f?s parlamentr?l. Ez a mostanihoz képest kevésbé arányos, a nagyobb pártoknak inkább kedvez?, a gy?ztest külön is jutalmazó szisztémát jelent.

Ha a mai viszonyokat kivetítjük 2014-re, azzal is egyet kell értenünk, hogy a tervezett változtatásokat kifejezetten a Fidesz–KDNP érdekeihez szabták. Ám ha az er?viszonyok nem változnak, akkor a jelenlegi szabályok mellett sem terem majd babér az ellenzéknek!
Az ellenz?k f? érve: az új rendszer elfogadhatatlan mértékben torzítaná a választói akaratot. Valójában a legtöbb demokratikus választási rendszer az arányos képviselet és a stabil kormányzás biztosításának igénye között lavíroz; az Áder-féle koncepció az utóbbi szempontot helyezi el?térbe. De még mindig nem olyan aránytalan, mint a csak egyéni mandátumokat ismer? brit szisztéma vagy az elektori rendszer miatt az amerikai elnökválasztás.
Karácsony Gergely ötlete a várható új helyzethez való alkalmazkodás kísérlete, még ha a megvalósítása leküzdhetetlennek látszó akadályokba ütközik is. Például: három párt szavazóit nem feltétlenül lehet egy sima matematikai m?velettel összeadni. El tudjuk képzelni, hogy az MSZP mondjuk Borsodban a Jobbik jelöltjeinek támogatására mozgósít? A barna árnyalatot kapó népfront az egyik hagyományos fegyvert venné ki a balliberálisok kezéb?l: a mérsékelt jobboldal összemosását a széls?jobbal.
Tegnap a Népszabadság vezet? publicistája, Révész Sándor a választások ellenzéki bojkottja mellett érvelt, mert az szerinte már lépésre kényszerítené az uniót. Tehát az ellenzék nem a magyar választók, hanem a külföld segítségét kérné a kormányváltáshoz. Bravó!

Pedig a kormányváltás receptje nagyrészt független a választási rendszert?l. Hiteles program, hiteles személyek, társadalmi beágyazottság, kell? számú választó – kritikus tömeg – bizalmának elnyerése egy vagy több, egymással koalícióképes ellenzéki párt által. Ha mindez megvan, nincs az a választójogi trükk, ami hatalomban tart egy kormányt. Az 1994-es parlamenti választások után a szétforgácsolt jobboldal helyzete reménytelennek látszott. Az akkori kétharmados többség a fideszes koncepcióra sokban emlékeztet? módon néhány hónappal az önkormányzati választások el?tt gyökeresen átalakította a szabályait saját vélt érdekei szerint. Ez adta az els? lökést a polgári szövetség létrehozásához, amely 1998-ban az új kormány vezet? ereje lett.
Ma sokan a saját tehetetlenségüket, nyomorult állapotukat, gyöngeségüket láttatják a demokrácia halálának. Lelkük rajta. Nyafogással nem fognak kormányt váltani.

Szeret? Szabolcs, mno.hu

Ajánló